

אמרי שפר "קצה"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

אין דרך אחת להיות אימא מושלמת, אבל יש מיליון דרכים להיות אימא טובה.

אמר הרה"ק שר שלום מבעלזא זי"ע רמז נפלא: "משה ידבר והאלוקים יעננו בקול" (יט, יט) תיבת " משה " ר"ת: שבת היא מלזעוק, שאם לא יזעק בשבת על רפואת החולה, אז יזכה שה' יעננו ב" קול" ורפואה קרובה לבוא...

אמרו בדרך רמז, "מְדַבֵּר שֶׁקֶר - תְּדַחֵק", אמירת שקר מרחיקה את המשקר מהקב"ה, לפי שחותמו של הקב"ה אמת, ואי אפשר למי שאומנותו שקר, להדבק במי שחותמו אמת ומתעב שפתי שקר. כי הקרוב לאמת רחוק מהשקר, והקרוב לאמת קרוב להקב"ה. זאת אומרת אם יש לך חלילה 'דבר שקר' זה יגרום כי 'תרחק' מהקב"ה, לכן אָחַז נא בְּאֵמֶת, דְּבַר רק אמת, חשוב מחשבות אמת, ותדבק ע"י זה בקב"ה - כפי שכתוב בסוף קריאת שמע - "ה' א-לוקיכם אמת - " שחותמו של הקב"ה אמת.

אמרו בשם הגר"א מווילנא זי"ע, הדרך הרוצה לבדוק מה טיבו של ספר מסוים הוא לעיין בתחילת הספר ובסופו ומזה יבין באיזה ענין עוסק המחבר, וכמו כן בספר התורה הזה אפשר ללמוד כמה חשובה מידת גמילות חסדים ממה שפתחה תורה וסיימה בגמילות חסדים. [והרה"ק מקאמרנא בספרו נוצר חסד כתב, 'ואהבת את ה' אלקיך' בגימ' ואהבת לרעך כמוך' הא בהא תליא:]

אם תתרכזו במה שאין לכם, לעולם לא יהיה לכם מספיק.

"אנו מתפללים 'כי קל מלך רופא'. שאל רבי שמואל רוזובסקי, מה עושה המלך כאן באמצע, מה הקשר? התשובה היא: אנחנו באים לבקש רפואה – בדרך הטבע אין פתרון, אבל מלך פורץ גדר, מלך יכול לעשות דברים ולרפא, לכן מזכירים מלך!" ("נר לשולחן שבת" מפי הרה"ג רבי ברוך ברוורמן)

אפשר לזהות את גדולתו של אדם לפי מה שמכעיס אותו. (אברהם לינקולן)

בספר "היכל הברכה" לרבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע, תיבת "רפא" במילוי אותיות היינו ר"ש = 510, פ"א = 81, אל"ף = 111, סך הכל בגימטריא כמניין "שבת"!

ברגע שאנחנו מדברים על משהו או מישהו, זה משפיע על היחס שלנו כלפיו.

האדם הוא יצור עדין ושברירי – כמו טלסקופ רב עוצמה. אם מציבים אותו בצורה נכונה, הטלסקופ יכול לשמש כדי לראות למרחקים שלא ייאמנו. אבל, תזוזה קלה של עדשה או מראה, או מעט לכלוך במקום הלא נכון, יכולים להוציא אפילו את הטלסקופ הטוב ביותר מכלל שימוש. בדומה לכך, מילים ורגשות שלא במקומם, יכולים להוציא משיווי המשקל את תחושת המציאות של האדם – ולחבל ברגישותו

האדם שומע מה שהוא חפץ לשמוע, מה שנקרא שמיעה סלקטיבית, האדם בוחר מה לשמוע ומה הכוונה. (שמואל אייזיקוביץ)

האדם של אתמול איננו האדם של היום. בכל יום האדם משתנה ומתפתח. הוא חווה חוויות חדשות המשפיעות על האופן שבו הוא תופס את עצמו ואת עולמו, לפיכך גם הבנתו ותפיסתו בתורה משתנים בהתאם. אם תפיסתו הרוחנית של האדם לא תתפתח במקביל

להתפתחות אישיותו, האדם של היום יישאר תקוע עם תורה של אתמול וממילא לא יחוש שייך ומחובר אליה כראוי. מוכרחים להעמיק ולעדכן את המושגים שלנו בתורה בכל יום.

האהבה נולדה - השנאה נוצרה

האובססיה לעצמי היא המוטיב המרכזי של תקופתנו.

האזהבים את האמת יען שהדבר מועיל להם, יש האזהבים את השקר יען כי הדבר מועיל להם, נמצא שאין הם לא אנשי אמת ולא אנשי שקר אלא אנשים האזהבים את עצמם. איש אמת אזהב את האמת על שאמת היא בין אם מועילה לו ובין אם לאו. (רבי יהושע מאוסטרובה זצ"ל)

האויב ההרסני ביותר שלנו הוא התירוץ.

האוכל בשוק - פסול לעדות. למה מי שאוכל לאפה בשוק כשהוא רעב, יורידו אותו מדוכן העדים בבית המשפט? מה הקשר? ונדמה לי שבעצם אומרים לו: "אתה לא שם לב. אתה, על הדרך, מכניס דברים לגוף שלך ואפילו לא זוכר מה ואם ככה, אז כשאתה מכניס לעיניך נתונים שנוגעים לגופו של אדם אחר, אתה כן תשים לב בדיוק למה שקרה שם?! אנחנו לא סומכים על העדות שלך."

האוכלוסיא בארץ מתחלקת לשתיים, מי שלוקח ריטלין, ומי שעתיד לקחת....

האוכל פחות מכזית מעיקר הדין פטור מנטילה (ריטב"א, גר"א), והמחמיר ליטול גם בפחות מכזית תבוא עליו הברכה. האוכל משיעור כזית עד כביצה נוטל ללא ברכה משום ספק ברכות. ורק אם אוכל פת כביצה נוטל בברכה. (ילקוט יוסף)

האומללות שלנו היא שאנו לא יודעים בכלל מה רוצים מאתנו. אנו לא יודעים מה חסר לנו, על האומללות הזאת - "על זה דווה לבנו. על אלה חשכו עינינו. ועל הר ציון ששמים". על בית המקדש שבלב שלנו שהוא שמים, שאין לנו שום רגש! על זה דווה לבנו.